

▯ L▯▯ i ch▯▯ ng cu▯ a mô▯ t ng▯▯▯ i v▯▯

Chúa c▯u v▯n tình yêu cu▯ a chàng và tôi

Tôi là Maria Miranda, tôi xin đ▯▯ c làm ch▯▯ ng cho Chúa v▯▯ n l▯▯ n lao mà Ngài đã c▯u gia đình tôi.

Ch▯▯ ng tôi là m▯▯ t Thanh Niên đi M▯▯ theo đi▯▯ n con lai. Chúng tôi l▯▯ y nhau có m▯▯ y năm thôi, thì s▯▯ ch▯▯ chi▯▯ t c▯▯ a Anh, ch▯▯ ng tôi ngày càng gay g▯▯ t và n▯▯ ng n▯▯.

Khi m▯▯ i l▯▯ y nhau thì Anh nói xa xa, "mình không h▯▯ p m▯▯ t nhau, không duyên n▯▯ mà l▯▯ y nhau", d▯▯ n dà, anh n▯▯ ng n▯▯ h▯▯ n, "m▯▯ t cô trông n▯▯ ng n▯▯, dày bì bì không h▯▯ p v▯▯ i tui chút nào", "tui ch▯▯ a h▯▯ có ý đ▯▯ nh c▯▯▯ i cô"... R▯▯ i s▯▯ ch▯▯ chi▯▯ t ngày càng n▯▯ ng n▯▯ h▯▯ n, cho dù tôi h▯▯ t s▯▯ c chăm sóc, ân c▯▯ n v▯▯ i anh theo g▯▯▯ ng m▯▯ Maria, trong khi đó Anh càng c▯▯ m th▯▯ y b▯▯ c b▯▯ i, anh nói: "Trông b▯▯ n m▯▯ t cô là tui th▯▯ y xui r▯▯ i. Tôi không c▯▯ n cô chăm sóc cho tui."

M▯▯ i khi Anh đi ra ngoài ch▯▯ i b▯▯ i, ăn nh▯▯ u v▯▯ đ▯▯ n nhà là anh la l▯▯ i, ch▯▯ i r▯▯ a: "Ra đ▯▯▯ ng thì th▯▯ y ng▯▯▯ i ta nh▯▯ nhõm, l▯▯▯ i, v▯▯ nhà th▯▯ y cô thu lu, không bi▯▯ t m▯▯ mi▯▯ ng"...;

"Th▯▯ y cô là tui b▯▯ c mình, tránh xa ra, đ▯▯▯ ng có l▯▯ i g▯▯ n tôi."

M▯▯ i l▯▯ n Anh nh▯▯ v▯▯ y, lòng tôi càng thêm tê tái gi▯▯▯ ng nh▯▯ có ai đó đ▯▯ i cho tôi c▯▯ xô n▯▯▯ c đá l▯▯ nh.

Khi th▯▯ y tôi trang đ▯▯▯ m chu▯▯ n b▯▯ đi l▯▯ hay đi thăm ai thì Anh phê phán:

"Con gái gì mà vô duyên, không có dáng nét gì, xuôi x▯▯ th▯▯ y mà phát chán. Càng tô v▯▯ càng x▯▯ u thêm."

Tôi c▯▯ m th▯▯ y b▯▯ i r▯▯ i và không bi▯▯ t làm sao cho Anh v▯▯ a lòng. Quá chán n▯▯ n tôi đ▯▯▯▯ ng nh▯▯ không còn thi▯▯ t tha làm đ▯▯ p n▯▯ a. V▯▯ n bi▯▯ t r▯▯ ng, trong th▯▯ i đ▯▯ i này, gi▯▯ a đ▯▯ i th▯▯▯ ng, tiêu chu▯▯ n c▯▯ a m▯▯ t ng▯▯▯ i con gái đ▯▯ p đã có s▯▯ thay đ▯▯ i, đ▯▯ i lo▯▯ i bao g▯▯ m các y▯▯ u t▯▯ n▯▯ ng hình th▯▯ c h▯▯ n n▯▯ i dung. Chúng ta th▯▯▯▯ ng hay nghe các anh thanh niên nói, "chân dài, mình thon nhìn không bi▯▯ t chán", "ch▯▯ t mê ch▯▯ t m▯▯ t vì cái eo thon", th▯▯ m chí có nh▯▯ ng ng▯▯▯ i tôn th▯▯ các y▯▯ u t▯▯ không lành m▯▯ nh khác. V▯▯ n bi▯▯ t đ▯▯ u đó là bình th▯▯▯▯ ng ▯ đ▯▯ i, tôi cũng thông c▯▯ m cho Anh và mu▯▯ n dùng tình yêu c▯▯ a tôi bù đ▯▯ p cho Anh. Nh▯▯ ng mà, áp l▯▯ c đ▯▯ n đ▯▯ p t▯▯ ch▯▯▯ ng tôi m▯▯ i ngày m▯▯ t gia tăng, đ▯▯ n m▯▯ c tôi gi▯▯▯ ng nh▯▯ con giun, b▯▯ đ▯▯ p, b▯▯ chà nghi▯▯ n mãi thì nó cũng ph▯▯ i qu▯▯ n qu▯▯ i. Sau nhi▯▯ u ngày, nhi▯▯ u tu▯▯ n anh b▯▯ nhà s▯▯ ng ▯ bên ngoài, ch▯▯ v▯▯ nhà đ▯▯ tắm r▯▯ a, l▯▯ y các đ▯▯ dùng mang theo, và không ng▯▯ t l▯▯ i thóa m▯▯, khinh chê tôi và quát n▯▯ t các con th▯▯. Nhi▯▯ u l▯▯ n Anh đe đ▯▯ a s▯▯ ra tòa ly đ▯▯. L▯▯ n cu▯▯ i, tôi b▯▯ t khóc và nói:

"Tui ch▯▯ u h▯▯ t n▯▯ i r▯▯ i, Anh mu▯▯ n li đ▯▯ thì lo ti▯▯ n hành đi."

Tôi đi nh b̄ng s̄ đ̄n lūt s̄ đ̄n nh̄ làm gīy t̄, th̄ t̄c. Sau đó, m̄y m̄ con s̄ đ̄m b̄c l̄y nhau, s̄ng qua ngày, đ̄n tháng.

Tính thì nh̄ v̄y nh̄ng mà s̄ đ̄u đ̄n, cô đ̄n và b̄t l̄c nh̄ núi đá mūn đ̄ b̄p dí tôi. Tôi khóc hoài, s̄ng trong n̄c m̄t, trong būn chán, buồn trôi. Rồi ra, tôi ph̄i ráng ḡng đ̄y tīp t̄c làm ngh̄ móng tay nuôi con.

May m̄n, tôi đ̄c c̄ng b̄n gīi thīu cho m̄t cô lūt s̄ Công Giáo còn tr̄. Lūt s̄ an̄ i, c̄u nguȳn v̄i tôi, làm cho tôi ngoài ph̄n nào. Ch̄ còn m̄i tôi t̄i v̄i nhóm Thánh Linh m̄t Giáo X̄ cách xa nhà tôi h̄n m̄t tīng lái xe, đ̄ đ̄c ca nḡi Chúa và quên đi n̄i būn đ̄o đ̄ng. M̄i tūn, vào Chúa Nh̄t sau gīi l̄ sáng, chúng tôi qūn nh̄ m̄t gia đình nh̄, trong m̄t tīng r̄i đ̄ng h̄. Chúng tôi cùng nhau hát c̄ b̄n hōc năm bài đ̄ ca khen tình th̄ng xót c̄a Chúa, l̄ng nghe L̄i Chúa qua s̄ chia s̄ c̄a m̄t Anh hay Ch̄ trong ban ph̄c v̄. Rồi sau đó, chúng tôi n̄m tay nhau, c̄u nguȳn l̄n tīng cho các nhu c̄u c̄a Giáo X̄, Giáo H̄i và c̄a m̄i nḡi chúng tôi. Sau đó, chúng tôi cùng ăn ūng m̄t chút v̄i nhau. M̄i nḡi th̄t là t̄n tình v̄i nhau trong tình c̄m đ̄n s̄ đ̄ th̄ng. Càng ca nḡi Chúa thì lòng tôi càng đ̄c thanh th̄n h̄n.

Tuy nhiên, c̄ m̄i l̄n Anh v̄, ch̄i m̄ng, ch̄e bai và l̄y đi món này, món khác trong nhà, hōc đ̄a n̄t, ly đ̄, thì s̄ n̄ng n̄, būn đau và kh̄ s̄ l̄i đ̄n nḡ trên tâm h̄n tôi và các con. Chúng c̄ h̄i t̄i sao nh̄ này, nh̄ n̄ làm tôi không tài nào ch̄u th̄u. Tôi ch̄ bīt th̄a v̄i Chúa, "Con kh̄ quá, xin cho con ráng s̄c ch̄u đ̄ng". Nhīu khi quá tuȳt v̄ng tôi b̄ không đi Nhóm, làm cho s̄ cùng qūn càng gia tăng b̄i ph̄n. May m̄n thay, tôi đã vài l̄n ḡng đ̄y đi tham đ̄ "Nhóm C̄u Nguȳn" tr̄ l̄i, khi đó, c̄ Nhóm, m̄i nḡi ch̄y đ̄n, ân c̄n v̄i tôi và cùng nhau đ̄t tay c̄u nguȳn xin Chúa cho tôi b̄ng an, dám tha th̄ cho Anh và kiên nh̄n ch̄u đ̄ng th̄ thách.

Có m̄t Anh ḡi tôi ra m̄t góc và m̄y l̄n th̄ th̄: "Ch̄ yên tâm c̄u nguȳn. Tôi ch̄ c̄n ch̄ b̄n tâm tin t̄ng Chúa thì chuȳn c̄a gia đình Ch̄ s̄ có Chúa lo."; "Nh̄ng chuȳn Chúa t̄ng c̄u ch̄a cho các Anh Ch̄ khác còn mãnh līt h̄n, hoàn c̄nh c̄a h̄ còn khó gīi quȳt h̄n Ch̄ nhīu mà Chúa cũng đã nh̄n l̄i c̄u nguȳn. Chúa ch̄a bao gī thua cūc, chuȳn nh̄ này c̄ b̄t đ̄n Chúa n̄u Anh̄ y không quay l̄i."

V̄n bīt là Chúa có th̄ làm đ̄c m̄i s̄, nh̄ng mà ̄ trong th̄ gian, trong m̄t xã h̄i tôn th̄ v̄t ch̄t, thì nḡi đ̄i th̄ng cho r̄ng th̄t là khô hài khi tin vào v̄ đ̄p đ̄n s̄ c̄a nḡi v̄ s̄ l̄n át và chīn th̄ng đ̄c các quȳn r̄ c̄a đ̄c tình, phóng đ̄ng, c̄a s̄c đ̄p khiêu ḡi hay là các mánh l̄i tình t̄, s̄ nh̄ng nh̄ nh̄ l̄i c̄a nḡi con gái khác... Tôi ch̄c là các b̄n mūn bīt xem s̄ kh̄ch l̄ c̄a đ̄n Kinh Thánh sau đây có h̄u đ̄ng trong tr̄ng h̄p c̄a tôi hay không?

"Cũng v̄y ch̄ em là v̄, hãy ph̄c tùng ch̄ng mình, nḡo h̄u gī nh̄ có ai không có lòng tín

phúc đi với Lôi, thì, lòng không Lôi, như đức hạnh của vua mà bề chính phúc, bề đức hạnh của người hiền đức hạnh tinh túy của cha mẹ, sống trong sự kính sợ (Thiên Chúa). Đấng sống của cha mẹ đức hạnh là vua ngoài, như ng là giốc bím tóc tai, la liét vòng vàng hay trượng diên áo quý, như ng là con người trẻ mẫn, nể tử m lòng, mà (đấng đấng) bề t ho là thần khí hiên tử và an tĩnh; đó là điếu quý hóa trước mặt Thiên Chúa. Quên vớ y, h đã trang điểm mình như vớ y, các phụng lành thánh xa, như ng người hạnh đức chi vớ ng nể Thiên Chúa, và từng phúc hạnh: như Sara đã vâng phúc Abraham, gọi ông là Chúa. Điếu vớ bà, hạnh h n là con cái, nể u biết làm lành, và (như vớ y) hãy đức hạnh điếu u gì làm mình phúc i sự hải." (1Phêrô 3: 1-6)

Tình trạng của tôi đã thua lỗ đến 99.99 phần trăm rồi. Hạnh tôi đã quá chán ngán và đáng của tôi. Tôi thưa với Chúa, "Chúa sẽ làm sao để thay đổi cuộc đời này của con đây?" . Cuộc đời đã kéo dài đến hơn hai năm, có lúc các Anh nhiệt thành trong Nhóm như cảm thấy thời gian thử thách dài. Tuy nhiên họ nói với tôi, hạnh đức lòng, hãy tiếp tục đi ca ngợi Chúa để Ngài ban cho hạnh sự bình an dám chấp nhận.

Ngày qua tháng Lôi, đây là cách Chúa đã làm cho tôi,

1. Khi tôi càng ca ngợi Chúa và đức hạnh Chúa thăm viếng, thì tôi đã có thể tha thứ cho hạnh tôi. Trong sự cứu nguy, Chúa làm cho lòng tôi mềm mại, tôi chấp nhận làm người thua cuộc. Chúa còn cho tôi nhìn ra các khía cạnh khác như là thói hay để đáp tay đôi với hạnh. Lúc vớ sau này khi tôi quá chán nản, Chúa cũng mở mắt cho tôi thấy sự hạnh mớng bớ lớ bớ n phần làm vớ, do tôi muốn "ăn miếng, trớ miếng" với hạnh. Nhận ra khuyết điểm này tôi cảm thấy mình hạnh sự ân cần dành cho hạnh và các con.

2. Trong các kỳ tĩnh tâm Thánh Linh, khi đức hạnh Cha đặt tay cứu nguy thì tôi đức hạnh bình an và cũng giống như mớ i người tham dự tĩnh tâm, tôi đức hạnh yêu Chúa, yêu Anh Em mình. Tôi cảm thấy tôi nghĩ cho hạnh và cho hạnh người còn hạnh a như n biết vớ tình yêu của Chúa, và sự thánh khiết của mắt đức hạnh đức hạnh Chúa thăm viếng.

3. Chúa cho tâm h n tôi tở i m thì sự kiện tâm lý này như hạnh đức mớ o đức bên ngoài của tôi, tôi càng vui vớ, dờu dàng vớ hạnh và mớ i người thì tôi càng nhanh nhẹn, trung và duyên dáng hơn. Đến mớ c hạnh tôi phúc i người nhiên vì tôi hạnh chi biết quớ lớ y sự hải và tở t sống trong đức mớ t, trong hạnh nhó mớ u máu, thì nay, tôi đức hạnh sớ, tở nhớ và ân cần vớ i mớ i người kớ cớ vớ i nhân vớ t vớ n là hạnh "cũ", là Anh đó. Nếu nói như các nhà phân tâm học thì bề t đức tở n tở ng của sự đức hạnh nhiên, đức hạnh cái kiêu căng tở mẫn coi hạnh vớ của Anh đã bề tan rã thay vào đó là mớ t cảm giác như sự bớ vu t mớ t cái phần mà mình vớ n đang có trong tay. Chính các Anh Hạnh trong Nhóm cứu nguy cũng nói rằng đức o này tôi trớ lớ i và tở i tở n ra, cảm n Chúa đang ban n thay đổi tở trong tâm h n cho đức mớ o đức bên ngoài cho tôi. Mắt Anh trong nhóm nói đùa với tôi rằng, hãy làm cho "Chàng" bề thu phúc vì nể t đức p của Chúa

trong tôi. Thế cơ ra, đi u này có gì đáng ngạc nhiên đâu, ai thế cơ s g n Chúa mà không tr ra, đ p ra gi ng nh cái đ p c a em bé, c a Thiên Thế n, c nhìn Đ c Thánh Cha, Các Linh M c, Các S , Các Anh Ch Em Thánh Linh thì bi t ngay, h đ u trông tr h n tu i đ n m i năm, th m chí hai m i năm nh anh Tr, nguyên tr ng Nhóm c a chúng tôi.

4. Đi u k đi u nh t, vĩ đ i nh t có là s bi n c i c a Chúa v nhân sinh quan cho Anh. Chúa thay cho "Chàng" c a tôi đi u quý giá này: thay vì thích cái đ p l l u, ng o, "ngây th c" c a các cô gái mà Anh ngày đêm theo đ u i và chít chat trên m ng internet, thì vào lúc này, Anh c m nh n đ c cái đ p đ m th m đ n s , chân thành c a ng i con gái thu c v Chúa. Ngài cho Anh tr i qua kinh nghi m chua chát c a tình đ i bên ngoài gia đình, c a tình tr ng đ y v t ch t và l a đ i, r i Chúa cho Anh th y v đ p c a Thánh Gia, n i mà v con ngày đêm mong m i v i c t m chân tình. Chúa đ n đ n đ n Anh đ n k t lu n r ng, các cu c tán t nh ngày đêm trên m ng, r i g p g , chung đ ng, s ng th v i nhi u cô gái đã không mang l i k t qu theo cách th Anh c mu n. L i n o th gian xem ra đã đ m i m t, phi n ph c sau bao nhiêu năm trong tình tr ng, nh không th so sánh v i cái đ p c a m t ng i v tuy ch a hi n th c, lý t ng nh ng c g ng s ng theo. Th là câu L i Chúa qua th c a Thánh Phê rô đ n trên đây đã thành hi n th c và đang t p t c hoàn thiên cho chúng tôi, trong gia đình bé nh c a chúng tôi:

"Cũng v y ch em là v , hãy ph c tùng ch ng mình, ngô h u gi nh có ai không có lòng tín ph c đ i v i L i, thì, l ng l ng không l i, nh đ c h nh c a v mà b chinh ph c, b i đ c ch ng ki n đ c h nh tinh tuy n c a ch em, s ng trong s kính s Thiên Chúa."

5. Chúa Thánh Thế n luôn ch a tr b ng cách dí d m c a Ngài không nh ng Ngài cho Anh bi t yêu quý giá tr c a m t gia đình thánh, Ngài còn làm cho Anh say s a nó. Tr c đây h t h i, bây gi Anh l i hay "ghen ng c". Khi th y tôi b c ra c a thì anh b n ch n: ... đi đâu đó, bao gi v . Tôi l i có đ p nh n nh "Em đi tĩn tâm, hay là Anh cùng đi v i em đ c không?" Khi th y tôi ch ng đi n áo dài đi l , hay m c áo đ m đi thăm b n thì Anh căn đ n "ăn m c kín đáo, nh v s m"... Thế cơ s , Chúa đã cho h n c đi u mà tôi mong c, Ngài làm m t cu c gi i ph u thay tim cho Anh tôi.

..."Ai là ng i mu n đ c tr ng sinh và th y nh ng ngày h nh phúc!

Hãy gi l i xa đi u ác, và môi mi ng cho kh i nói l i điều ngoa.

Hãy lánh đ , hãy làm lành. Hãy tìm ki m bình an, hãy đeo đ u i nó.

B i ch ng m t Chúa trên h ng ng i công chính, và tai Ng i n i l i h kêu xin." (1

Phêrô: 3:10-12)

Chúa cho tôi h n c đi u mà gia đình tôi c u xin, th m chí Ngài dí d m tác thành m t th c t mà chính tôi cũng không t ng t ng và dám c m , cái ngày ch ng tôi yêu quý v con nh đã

kể trên. Do vậy tôi chỉ còn một chút nguyện vọng cuối, xin Chúa kính yêu cho một ngày đẹp trời nào đó, Anh sẽ cùng đi sinh hoạt Nhóm Ca Ngõ và tôi và làm cho gia đình mình gần gũi Thánh Gia hơn một chút.

Tôi xin được chia sẻ cảm nghĩ này, Thiên Chúa của chúng ta sẽ lắng nghe và hiểu lòng vô song. Ta cần làm chứng cho Anh Em Lòng Dân được biết về một Thiên Chúa vẫn đầy lòng thương xót, để họ được cùng chia sẻ gia tài thiêng liêng vô cùng quý giá không nhường cho đời sau trong cuộc sống mà còn được cứu vớt và hưởng hạnh phúc ngay trong đời sống trên đời này. Lời Chúa cần được rao truyền thành ánh sáng soi cho muôn dân biết được ăn và gặt hái thành quả.

Maria Miranda Nguyễn.
